

Ændringer, der kan være Tale om. Folke-tingets Forhandlinger foreligger jo ikke for os; Forhandlingen blev ført i Gaar i Folke-tinget, og der foreligger saa vidt mig bekendt ikke en Gang Fortryk af dem, og som jeg allerede har bemærket, var der i alt Fald en af Ændringerne, der blev vedtaget med 54 Stemmer mod 53. Jeg forudser, hvad for øvrigt ogsaa den højtærede Minister har bebudet, at der, maaske ogsaa fra den højtærede Ministers Side, vil komme Ønske om Ændringer i det For- slag, som foreligger her for Landstinget, saa jeg vil meget henstille til velvillig Overvejelse, baade fra den højtærede Min- isters Side og fra dette Tings Medlemmers Side, om ikke det vil være rigtigst at be- handle denne Sag paa den Maade, at man naturligvis forsøger, om man i et Udvalg kan faa Sagen fremmet paa Grundlag af det Lovforslag, som foreligger; men sam- tidig har in mente, at man hellere maa se at enes om at forlænge den nugældende Lov med de enkelte Ændringer, som man muligvis kan enes om paa de Punkter, hvor de største Skavanker har vist sig. Det tror jeg vil blive det, vi bliver bedst tjente med, og saa kan vi tage en grundig Gennemgang i den ordinære Samling, da vil vi have Tid dertil.

Jeg skal med disse Bemærkninger an- befale Lovforslaget til velvillig Behandling og skal paa et senere Tidspunkt stille Forslag om, at Sagen behandles i et Ud- valg.

Godskesen: Ved tidligere Behandlin- ger af Huslejeloven i dette høje Ting har jeg tilladt mig at fremhæve, og jeg ønsker at fremhæve det igen, at der her er Tale om en Lov af ganske ekstraordinær Ka- rakter, en ekstraordinær Foranstaltning til Gunst for Lejerne, medens Loven gør be- tydelige Indgreb i Ejendomsretten og Kon- traktfriheden, to Grundpiller for hele vort økonomiske Liv. Saadanne Indgreb maa nødvendigvis være meget betænkelige. De er betænkelige ikke blot af Hensyn til de enkelte Grundejere, det gaar ud over, men af Hensyn til det hele Samfund, af Hen- syn til Realkrediten. Jeg kan i saa Hen- seende henvise til det Andragende, som ved en tidligere Behandling af Loven er fremkommet fra Kreditforeningernes Fæl-

lesudvalg. Imidlertid har jeg tidligere været og er fremdeles klar over, at For- holdene stiller sig saaledes, at man maa bortse fra de vægtige Betæneligheder, jeg fremhævede. Det har været rigtigt at give Huslejeloven, og det er rigtigt fremdeles at opretholde den. Men Betænkelighederne maa føre til, at man ikke strækker Ind- grebene i Ejendomsretten og Kontraktfri- heden længere end absolut nødvendigt, og og at man ikke opretholder dem i længere Tid end ganske fornødent.

At Loven bør være midlertidig, har vi fra vor Side stadig fastholdt, og det fastholder vi fremdeles. Vi gør det ikke blot for at fastslaa Lovens ekstraordinære Karakter, men ogsaa, fordi det er rigtigt og forstandigt af Rigsdagen at beholde Haand i Hanke med Foranstaltninger af den Karakter, der her er Tale om, saa- ledes at vi, hvis Erfaringen kræver det, inden alt for lang Tid kan forandre det, som maatte have vist sig uheldigt. Jeg mener derfor, at den Tid, som den højt- ærede Minister foreslaar for Lovens Varig- hed, Tiden til 1921, er for lang, og jeg sympatiserer ganske med det Forslag, som i det høje Folketing er fremkommet fra Mindretallets Side om at begrænse Varig- heden til 1919.

Naar jeg dernæst har sagt, at Ind- skrænkningerne ikke burde strækkes videre end fornødent, saa mener jeg dermed naturligvis ikke, at man ved en Revision skulde være udelukket fra at gøre For- andringer i de Ting, som har vist sig uheldige eller blot upraktiske, de maatte kunne rettes, men jeg mener, at nye prin- cipielle Indskrænkninger i Ejendomsretten og Kontraktfriheden ikke bør foretages, naar der ikke kan anføres aldeles klare og overbevisende Grunde derfor.

Det har glædet mig at se, at det Standpunkt, som mine Partifæller og jeg saaledes indtager, ogsaa indtages af Bolig- kommissionen. Boligkommissionen kan jo ikke i nogen særlig Grad siges at repræ- sentere Grundejerinteresser eller blot kon- servative Interesser, efter hele dens Sam- mensætning maa det antages, at Stemnin- gen nærmest gaar i modsat Retning. Ikke desto mindre har jo dog Boligkommis- sionen ment, at naar man nu skred til at forlænge Loven, burde man i det hele og